Kultuuriministri määruse „Muusikakollektiivide ja kontserdikorraldajate toetamise tingimused ja kord“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus ja eesmärk

Määrus kehtestatakse riigieelarve seaduse § 53[1] lõike 1 alusel.

Kultuuriministri määruse eelnõu (edaspidi *eelnõu*) reguleerib toetuste jagamise korda muusikakollektiividele ja kontserdikorraldajatele.

Riigi jaoks on oluline pöörata tähelepanu kõrgetasemelise interpretatsioonikunsti arengule, mis väljendub parimate võimalike tingimuste loomises Eestis tegutsevatele muusikakollektiividele ja kontserdikorraldajatele, kelle tegevuse keskmes on eesti rahvuskultuuriliselt ja professionaalse helikunsti seisukohalt oluline kunstiline väljendus ja muusikasündmuse professionaalne teostus, millel on mõju Eesti muusikakultuuri arengule. Muusikakollektiiv on eelnõu kontekstis vähemalt viis viimast aastat regulaarselt tegutsenud selge kunstilise kontseptsiooni, eesmärgi ja koosseisuga Eestis tegutsev muusikakollektiiv, kes annab kalendriaastas vähemalt kaheksa kontserti. Kontserdikorraldaja on eelnõu kontekstis vähemalt viis aastat tegutsenud kontserdikorraldaja, kes korraldab seitsme järjestikuse kalendrikuu jooksul vähemalt 15 kontserti. Kontserdikorraldaja tegevuste hulka võib kuuluda üks või mitu järgnevalt kirjeldatud tegutsemise formaati: regulaarne kontserdihooaeg, kontserdisari, ühe või mitme kollektiivi töö organiseerimine, festivalid ja haridusprogrammid, mille sisu on suunatud avalikkusele. Muusikakollektiivi ja kontserdikorraldaja mõlema puhul on oluline selgelt määratletava tugistruktuuri olemasolu.

Kollektiivide ja kontserdikorraldajate aktiivne ning edukas tegutsemine on eesti muusikavaldkonna mitmekesisuse ja jätkusuutliku arengu seisukohalt üheks määravaks tegevussuunaks ning püsiväärtusliku muusikakultuuri alustalaks siseriiklikult ja rahvusvaheliselt. Nii kollektiivid kui ka korraldajad hoiavad oma tegevuse vahendusel üldsust kursis muusikaajaloo väärtusliku pärandi ja valdkonna uuemate suundade ja arengutega. Et tagada valdkonna jätkusuutlik professionaalne areng, vajavad kirjeldatud organisatsioonid riiklikku rahalist tuge.

Kollektiivide ja kontserdikorraldajate tegevus toimib arenguplatvormina eesti interpreetidele ja heliloojatele, kes saavad professionaalidena uusi kogemusi ja võimaluse oma loomingut tutvustada. Tänu regulaarsele kontserditegevusele jõuab teadmine interpreetidest ja heliloojatest sihtrühmadeni, kes tagavad neile tulevikus võimalikult laia publiku, uued esinemis- ja loomevõimalused ning loomingu leviku nii siseriiklikult kui ka rahvusvaheliselt.

Sarnase mõjuga on kontserditegevus ka kollektiivide ja kontserdikorraldajate tugistruktuuris töötavatele spetsialistidele, kes tänu mitmekülgsele korralduskogemusele ja tänapäevaste töövõtete kasutamisele tõstavad järjekindlalt enda kvalifikatsiooni, tagades seeläbi ka kollektiivide ja kontserdikorralduse professionaalse arengu. Samuti annab määruses kirjeldatud organisatsioonide regulaarne tegevus võimaluse kunstivaldkondade üleseks koostööks, mis avardab muusikavaldkonna loomingulisi suundi ning tõstab valdkonnas tegutsevate inimeste professionaalsust.

Nii kollektiivide kui ka kontserdikorraldajate puhul on märgilise tähendusega regionaalsuse aspekt. Organisatsioonid on oodatud tegutsema suunas, mis tagab professionaalse muusikakultuuri kättesaadavuse üle Eesti, olgu selleks sündmuse toimumine pealinnast eemal või erinevate piirkondade elanike kaasamine sündmusse publiku, esineja või koostööpartnerina. Regionaalses ja valdkonnaüleses aspektis on oluliseks suunaks organisatsioonide koostöö haridusasutustega. Riik hindab kõrgelt ka kollektiivide ja korraldajate koostöövalmidust erinevate kultuurisektoriväliste valdkondadega, mis aitab suurendada eritüübiliste eratoetuste mahtu ning tutvustab muusikakultuuri uutele sihtrühmadele.

Toetuse andmise tingimusi on rakendatud mitu aastat ja need ei ole välja töötatud eelnõu raames, vaid on olnud varem kehtestatud kultuuriministri käskkirjaga. Eelnõuga kehtestatakse esimest korda toetuse andmise tingimused terviktekstina kultuuriministri määrusega. Toetuse andmise tingimused, sihtrühm ja toetatavad tegevused ei muutu.

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Kultuuriministeeriumi kunstide osakonna muusikanõunik Madli-Liis Parts (e-post madli-liis.parts@kul.ee, telefon 6 282 252) ja Kultuuriministeeriumi õigus- ja varahaldusosakonna õigusnõunik Kadri Kilvet (e-post kadri.kilvet@kul.ee, telefon 628 2224), kes tegi ka eelnõu juriidilise ekspertiisi.

Eelnõu ei ole seotud ühegi praegu menetluses oleva eelnõu, Euroopa Liidu õiguse rakendamise ega Vabariigi Valitsuse tegevusprogrammiga.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb 8 peatükist ja 23 paragrahvist.

1. peatükk

Üldsätted

Paragrahviga 1 kehtestatakse eelnõu reguleerimis- ja kohaldamisala.

Lõike 1 kohaselt kehtestatakse eelnõuga taotlusvoorust „Muusikakollektiivid ja kontserdikorraldajad“ vahendite saamise ning vahendite kasutamise tingimused ja kord.

Lõike 2 kohaselt tuleb määrusega reguleerimata küsimustele kohaldada Euroopa Liidu vastavaid õigusakte, kui toetust antakse riigiabina, ja haldusmenetluse seadust. Euroopa Liidu vastavate õigusaktide all on mõeldud riigiabi reegleid sisaldavaid Eestile otsekohalduvaid õigusakte, mistõttu tuleb eelnõu kehtestamisel ja toetuse andmise ülesannete täitmisel juhinduda osapooltel otse neist. Haldusmenetlusele tuleb kohaldada haldusmenetluse seaduse sätteid kooskõlas eelnõus sätestatud korra ja erisustega.

Lõiked 3 ja 4 piiravad eelnõu kohaldamist ning sätestavad, et eelnõu ei kohaldata näiteks abile, mida soovitakse saada tegevuseks, mis on seotud ekspordiga kolmandatesse riikidesse või liikmesriikidesse, täpsemalt sellisele abile, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, turustusvõrgu loomise ja toimimise või muude eksportimisest tulenevate jooksvate kuludega, ning abile, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel.

Samuti ei kohaldata eelnõu raskustes olevatele ettevõtjatele. Raskustes oleva ettevõtja mõiste määratlus on toodud seletuskirja § 4 lõike 2 punkti 5 sisukirjelduse juures.

Peale eeltoodu ei kohaldata eelnõu ettevõtjatele, kellele Euroopa Komisjoni või Euroopa Kohtu otsuse alusel, millega abi on tunnistatud ebaseaduslikuks või väärkasutatuks ja ühisturuga kokkusobimatuks, on esitatud seni täitmata korraldus abi tagasimaksmiseks. Nimetatud nõue tuleneb riigiabi reeglitest ning siin ei saa rakendada võimalust, et kui tagasimaksmise nõue on küll esitatud, kuid tähtaeg ei ole saabunud, võib uut toetust taotleda. Toetust ei saa, kui varasema nõude kohaselt tagasimaksmisele kuuluv toetus on tagasi maksmata, olenemata sellest, kas tähtaeg on saabunud või mitte.

Lõike 5 kohaselt on toetuse andja Kultuuriministeerium. Kultuuriministeerium vastutab taotlusvooru väljakuulutamise ja koordineerimise eest ehk teavitab taotlejaid ja avalikkust toetuse saamise võimalusest, menetleb taotlust ja otsustab, kas taotlus rahuldada või mitte jne. Toetuse andja täpsem õiguste ja kohustuste loend on toodud seletuskirja § 22 ja § 23 sisukirjelduse juures.

Paragrahviga 2 kehtestatakse toetuse andmise eesmärk ja tulemus.

Lõike 1 kohaselt on toetuse andmise eesmärk arendada ja populariseerida muusikavaldkonda läbi eesti rahvuskultuuriliselt ja professionaalse helikunsti seisukohalt oluliste muusikakollektiivide ning kontserdikorraldajate regulaarse loomingulise tegevuse tagamise, selle võimalikult laiale kuulajaskonnale kättesaadavaks tegemise, arendamise ning professionaalsuse tõstmise. Samuti on oluline eesti interpreetide ja eesti heliloojate heliloomingu kaasatus nii kunstilistesse tervikprogrammidesse kui ka omaproduktsioonidesse, rahvusvahelistesse koostöödesse ning publikuarenduse programmidesse. Muusikavaldkonna arendamine ja populariseerimine võib väljenduda eritüübilistes tegevustes nii üldsusele, uutele või lojaalsetele sihtrühmadele kui ka valdkonnas töötavate professionaalide sihtrühmadele.

Lõikes 2 kirjeldatakse toetuse andmise ja kasutamise oodatavaid tulemusi. Toetatavate tegevuste elluviimise tulemusel peaksid Eestis tegutsema valdkondlikult ja regionaalselt, samuti eesti rahvuskultuuriliselt ja professionaalse helikunsti seisukohalt olulised muusikakollektiivid ja kontserdikorraldajad, kelle kõrgetasemeline tegevus on nii avalike sündmuste kui ka salvestuste vahendusel kättesaadav võimalikult laiale kuulajaskonnale. Nii muusikakollektiivide kui ka kontserdikorraldajate kavades on eesti heliloomingut lähtuvalt žanrilisest ja ajastuspetsiifikast. Kontserdikorraldajad on kaasanud kontsertidesse ja omaproduktsioonidesse eesti interpreete. Samuti on tänu kollektiivide ja kontserdikorraldajate teadlikule järjekindlale tegevusele suurenenud valdkonnas praktiseerivate inimeste professionaalsus ning publiku teadlikkus eesti muusikast. Õnnestunud üksikkontserdid ja ka kontserdihooaeg tervikuna avardab edaspidi valdkonna kui terviku, kollektiivide ja korraldajate võimalusi nii siseriiklikult kui ka rahvusvaheliselt, suurendab kuulajate valikuid ja võimaldab luua uusi koostöösidemeid eritüübiliste organisatsioonide vahel ning kaasata tegevustesse senisest rohkem kõrgetasemelisi interpreete ning heliloojaid. Kollektiivid on tänu professionaalsusele oodatud koostööpartnerid nii siseriiklikult kui rahvusvaheliselt. Kontserdikorraldajaid hinnatakse tänu professionaalsusele ja usaldusväärsusele oluliste koostööpartneritena nii spetsiifilistes kui ka erakorralistes suurprojektides.

Paragrahviga 3 kehtestatakse toetatavad tegevused ja riigiabi reeglite kohaldumine.

Lõike 1 kohaselt toetatakse kalendriaasta jooksul toetuse andmise eesmärgi ja tulemuse saavutamisele suunatud tegevusi, milleks on kontsertide ja hooajaks planeeritud ettevõtmiste läbiviimisega otseselt seotud tegevused.

Lõike 2 kohaselt võib eelnõu alusel toetuse andmine ehk eelnõu §-s 3 nimetatud tegevuste toetamine kvalifitseeruda riigiabiks konkurentsiseaduse § 30 lõike 1 mõistes või vähese tähtsusega abiks konkurentsiseaduse § 33 lõike 1 tähenduses. Konkurentsiseaduse § 30 lõige 1 sätestab, et riigiabiks loetakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud abi. Riigiabi konkreetset definitsiooni Euroopa Liidu toimimise leping ei anna, kuid artikli 107 lõike 1 järgi on riigiabi igasugune liikmesriigi või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Vähese tähtsusega abi hinnatakse samade kriteeriumide alusel kui riigiabi. Kõikide taotluste puhul hindab hindamiskomisjon iga taotluse puhul eraldi, kas toetus loetakse grupierandiga hõlmatud riigiabiks, vähese tähtsusega abiks või mitte.

Lõikes 3 sätestatakse riigiabi andmisel järgitavad õiguslikud alused ning antakse viited vastavatele regulatsioonidele.

Lõikes 4 sätestatakse, et vähese tähtsusega abi andmisel tuleb muuhulgas jälgida, et ühele ettevõtjale (taotlejale) antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei ületaks mis tahes kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul 200 000 eurot. Kogusumma all mõeldakse kogu riigipoolset toetust kokku. Kui vähese tähtsusega abina kvalifitseeruvat toetust taotletakse suuremas summas kui taotleja on õigustatud saama ning grupierandiga hõlmatud riigiabi anda ei saa (näiteks grupierandi määruse artikli 53 kultuuriliste eesmärkide ja tegevuste loend ei hõlma ärilisi tegevusi nagu mood ja disain), vähendab toetuse andja taotleja nõusolekul toetuse summat kuni vähese tähtsusega abi ülemmäärani. Kui piirmäär on täis, siis jäetakse taotlus eelnõu § 11 lõike 2 kohaselt läbi vaatamata.

Lõike 5 kohaselt loetakse vähese tähtsusega abi suuruse arvestamisel üheks ettevõtjaks kõik sellised ettevõtjad, kes on omavahel seotud VTA määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt. Artikli 2 lõike 2 kohaselt hõlmab „üks ettevõtja“ kõik ettevõtted, mille vahel on vähemalt üks järgmistest tunnustest:
1) ettevõte omab teises ettevõttes aktsionäride või osanike häälteenamust;
2) ettevõttel on õigus ametisse määrata või ametist vabastada enamikku teise ettevõtte halduse-, juht-, või järelevalveorgani liikmetest;
3) ettevõttel on õigus rakendada teise ettevõtte suhtes valitsevat mõju vastavalt teise ettevõttega sõlmitud lepingule või selle asutamislepingule või põhikirjale;
4) ettevõte, mis on teise ettevõtte aktsionär või osanik, kontrollib vastavalt kokkuleppele teiste aktsionäride või osanikega üksi sellise ettevõtte aktsionäride või osanike häälteenamust.
Üheks ettevõtjaks peetakse ka ettevõtteid, mis on eelmainitud punktides 1–4 kirjeldatud suhtes ühe või enama muu ettevõtte kaudu. Vähese tähtsusega abi maksimaalse määra väljaselgitamisel vaadeldakse ettevõtete seoseid riigipõhiselt. Euroopa Komisjon on „ühe ettevõtja“ mõiste sisustamisel lähtunud asjaolust, et konkurentsieeskirjade kohaldamisel on ettevõtja igasugune majandustegevusega tegelev üksus, olenemata tema õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist ning Euroopa Liidu Kohus on otsustanud, et kõiki sama üksuse (õiguslikult või faktiliselt) kontrollitavaid üksusi tuleks käsitleda ühe ettevõtjana.

Lisaks võetakse toetuse andmisel arvesse VTA määruse artiklis 5 sätestatud erinevateks eesmärkideks antava vähese tähtsusega abi kumuleerimisreeglid. See tähendab, et üldise, põllumajandusliku ja kalamajandusliku vähese tähtsusega abi summad ei tohi kokku ületada 200 000 eurot kolmeks majandusaastaks. Nimetatud kumuleerumisreegleid on arvesse võetud ka riigiabi ja vähese tähtsusega abi registris, mis tähendab, et sealt nähtub, millist liiki ja kui palju vähese tähtsusega abi on ettevõtjale antud. Kumuleerimisreegleid tuleb arvesse võtta ka grupierandiga hõlmatud riigiabi andmisel. Eelnõu alusel taotletavat/eraldatavat toetust võib kumuleerida mistahes muu riigiabiga, kui meetmed on seotud erinevate kindlaksmääratavate abikõlblike kuludega. Kui erinevad abiallikad on seotud samade, osaliselt või täielikult kattuvate kindlaksmääratavate abikõlblike kuludega, on kumuleerimine lubatud kuni ei ületata suurimat abi osakaalu või abisummat, mida grupierandi määruse kohaselt abi suhtes kohaldatakse.

2. peatükk

Nõuded taotlejale ja taotlusele ning toetuse taotlemine

Paragrahviga 4 kehtestatakse nõuded taotlejale.

Lõikes 1 kehtestatakse subjektide ring, kellele toetus on suunatud. Lõike 1 kohaselt saab taotlejaks olla Eestis registreeritud eraõiguslik juriidiline isik või füüsilisest isikust ettevõtja, kes vastab eelnõus sätestatud tingimustele. Vastavalt taotlusvooru eesmärgile on toetus suunatud isikutele, kelle tegevus panustab valdkonna arendamisse laiemalt ja kelle tegevusel on valdkonna arengule märgatav mõju. Taotlusvoor on avatud vaid eraõiguslikele isikutele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, kuna riigiasutuste ja avalik-õiguslike organisatsioonide rahastamine riigi poolt toimub teistel alustel.

Lõikes 2 kehtestatakse täpsustavad nõuded taotlejale. Nimetatud nõuete alusel tuvastatakse, kas taotlejal on olemas tegevuste elluviimiseks vajalik suutlikkus, sealhulgas suutlikkus tasuda omafinantseering ja mitteabikõlblik kulu.

Punktis 1 sätestatakse, et taotlejaks saab olla isik, kelle tegevusele ja rahastamisele ei kohaldata etendusasutuse seadust. Kui taotleja tegevuse korraldamine ja rahastamissüsteemi on reguleeritud etendusasutuse seadusega, ei ole nõuded taotlejale täidetud.

Punktis 2 sätestatakse nõue, et taotleja peab olema tegutsenud muusikakollektiivina või kontserdikorraldajana vähemalt viis viimast aastat enne taotluse esitamist.

Punktis 3 sätestatakse, et taotlejal ei tohi olla ajatamata maksu- või maksevõlga riigile. Kui taotlejal on maksu- ja maksevõlad, mis ei ole ajatatud, ei ole nimetatud nõue täidetud. Maksu- ja maksevõla puudumisega arvestamise eesmärk on toetada taotlejat, kellel ei ole riigi ees rahalist võlga.

Punkti 4 kohaselt kontrollitakse, et taotleja suhtes ei ole välja kuulutatud pankrotti, ta ei ole likvideerimisel ega sundlõpetamisel. Juhul kui selgub vastupidine, eeldatakse, et puudub tegevuste elluviimiseks vajalik finantssuutlikkus, samuti vajalik haldus- ja toimimissuutlikkus. Teavet pankroti, likvideerimise ja sundlõpetamise menetluse kohta saab äriregistrist, samuti väljaandest Ametlikud Teadaanded.

Punktis 5 sätestatakse taotlejale nõue, et ta ei tohi olla Euroopa Liidu õiguse kohaselt raskustes. Raskuses oleva ettevõtja definitsioon on toodud grupierandi määruse artikkel 2 punktis 18. Taotleja ei tohi vastata alltoodud tunnustele.

1. Kui on tegemist piiratud vastutusega äriühinguga (v.a alla kolme aasta tegutsenud väikese/keskmise suurusega ettevõtja (edaspidi *VKE*)), kes on akumuleeritud kahjumi tõttu kaotanud üle poole oma märgitud osa- või aktsiakapitalist. Nii on see juhul, kui akumuleeritud kahjumi mahaarvamine reservidest (ning kõikidest muudest elementidest, mida üldiselt peetakse äriühingu omavahendite osaks) annab negatiivse tulemuse, mis ületab poole märgitud osa- või aktsiakapitalist. Piiratud vastutusega äriühinguteks loetakse osaühing, millel on osadeks jaotatud osakapital ja aktsiaselts, millel on aktsiateks jaotatud aktsiakapital.

2. Äriühing (v.a alla kolme aasta tegutsenud VKE), kus vähemalt mõnel liikmel on piiramatu vastutus äriühingu võlgade eest ja kes on kaotanud kogunenud kahjumi tõttu üle poole oma arvetel olevast kapitalist.

3. Kui asjaomase ettevõtja suhtes on võlausaldajate soovil algatatud kõiki võlakohustusi hõlmav maksejõuetusmenetlus või ettevõtja vastab siseriikliku õiguse kohaselt kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamise kriteeriumidele. Maksejõuetus on nähtus, mis iseloomustab ettevõtte majanduslikku seisundit, kuid ei tähenda iseenesest veel isiku pankrotti (mida reguleerib pankrotiseadus). Maksejõuetuse põhitunnus on, et võlgnik ei suuda rahuldada võlausaldaja nõudeid ning see suutmatus ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine. Juriidilisest isikust võlgnik on maksejõuetu ka siis, kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine. Maksejõuetuse kontrollimisel tuleb lähtuda ettevõtte majandusaasta aruandest (bilansist).

4. Kui ettevõtja on saanud päästmisabi ning ei ole veel laenu tagasi maksnud või garantiid lõpetanud või on saanud ümberkorraldusabi ning tema suhtes kohaldatakse endiselt ümberkorraldamiskava. Riigid võivad anda kahte sorti riigiabi: üks on päästmisabi ja teine on restruktureerimisabi. Neid antakse raskuses olevale ettevõttele selleks, et ta nendest raskustest välja tuua. Seda võib anda kümne aasta jooksul ühe korra. Restruktureerimisabi on ümberkorraldusabi.

5. Ettevõtja puhul, kes ei ole VKE, kui viimase kahe aasta jooksul: i) on ettevõtja arvestuslik finantsvõimendus olnud suurem kui 7,5 ja ii) on ettevõtja EBITDA suhe intressimaksete kattevarasse olnud alla 1,0. Selle toetuse sihtrühmaks võivad olla vaid VKEd.

Punktis 6 sätestatakse, et toetust ei anta, kui taotlejale on tehtud tagasinõudmise otsus mõne varasema projekti või toetuse raames ja tagasinõudmise otsuse kohaselt on tagasimaksmisele kuuluv toetus tagasi maksmata. Silmas peetakse sellist olukorda, kus toetuse tagasimaksmiseks ette nähtud tähtaeg on möödunud, sealhulgas ajatamisgraafiku alusel, kuid toetust ei ole ette nähtud mahus tähtaja jooksul tagasi makstud. Nõude mõte ei ole kohustada tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi maksma enne tagasimakse tähtaega, vaid sellega ajendatakse tagasimaksmisele kuuluvat toetust maksma tagasi tähtajaks.

Punktis 7 sätestatakse, et taotlejal peab olema omafinantseeringu ja mitteabikõlblike kulude tasumise suutlikkus, mida hinnataksegi laiemalt käesoleva paragrahvi lõikes 2 toodud nõuete kohaselt. Finantssuutlikkuse hindamiseks kehtestatud näitajad on objektiivselt kontrollitavad. Kui objektiivsed näitajad on täidetud, on omafinantseeringu ja mitteabikõlblike kulude

tasumise suutlikkus olemas ning eeldatakse, et taotleja/toetuse saaja on võimeline tegevusi ellu viima.

Punktis 8 sätestatakse, et taotlejal ei tohi olla äriregistrile majandusaasta aruande esitamise võlga, kui tegemist on äriühinguga.

Punkti 9 kohaselt peab muusikakollektiivil olema toetuse andjale esitamiseks vähemalt ühe heliteose kvaliteetne salvestus, mis demonstreerib kollektiivi tehnilist võimekust ja kunstilise tõlgenduse selgust. Toetuse andja tagab, et salvestusi kasutatakse vaid taotluse sisu hindamisel, neid ei jagata kolmandate osapooltega ning nende kasutamisel lähtutakse autoriõiguse seadusest.

Punkti 10 kohaselt ei tohi taotlejal olla ka muid täitmata kohustusi toetuse andja ees. Eelkõige on siin mõeldud aruande esitamise kohustust.

Paragrahv 5 kehtestab üksikasjalikud nõuded taotlusele.

Lõikes 1 sätestatakse, et taotluses kirjeldatud tegevusel peab olema turutõrge ning see peab panustama eelnõu §-s 2 nimetatud eesmärkide ja tulemuste saavutamisse. Taotlusest peab selguma, et toetust taotletakse eelnõus nimetatud eesmärkidel ja toetatavateks tegevusteks ning et tegevused panustavad tulemustesse.

Turutõrge on olukord, kus taotleja elluviidav tegevus ei toimuks ilma avaliku sektori toetuseta või toimuks oluliselt väiksemas ulatuses. Üldine põhjus, miks riik majandustegevusse sekkub, on seotud turutõrkega ehk olukorraga, kus mingil põhjusel turumehhanismid ei toimi normaalselt. Turutõrke olemasolu ja olemust peab riik mistahes toetuste puhul hindama ja taotlejal tuleb seda taotluses kirjeldada.

Lõigetes 2 ja 3 sätestatakse, et taotlusest peab olema välja loetav, et toetatavate tegevuste elluviimine vastab eelnõu §-s 9 sätestatud tingimustele. Taotluses peab olema märgitud taotletava toetuse summa ja selle protsentuaalne osakaal abikõlblikest kuludest ning see peab jääma eelnõu §-s 10 lubatu piiresse.

Lõikes 4 sätestatakse, milliseid andmeid ja lisadokumente peab taotlus sisaldama.

Lõikes 5 sätestatakse taotlejale täiendav teabe esitamise kohustus. Selleks, et vältida samade tegevuste ning sarnaste eesmärkide ja tulemuste saavutamise topeltfinantseerimist, kohustub taotleja esitama toetuse andjale teabe, kui ta on kõikidele tegevustele või osadele tegevustele taotlenud samal ajal toetust mõnest teisest meetmest või riigisisestest või muudest välisabi vahenditest. Toetust ei tohi taotleda kulule, millele on toetus juba eraldatud. Igal juhul ei tohi toetatavaid tegevusi ehk kulusid topelt finantseerida.

Paragrahviga 6 sätestatakse taotlusvooru avamise regulatsioon.

Lõike 1 kohaselt kinnitab taotlusvooru eelarve kultuuriminister Kultuuriministeeriumi valitsemisala eelarve käskkirjaga. Toetuse taotlemine toimub vooruliselt.

Lõike 2 kohaselt teavitab toetuse andja taotlusvooru avamisest, taotluste esitamise tähtajast ja taotlusvooru eelarvest oma veebilehel vähemalt 14 kalendripäeva enne taotlusvooru avamise päeva.

Paragrahviga 7 sätestatakse taotluse esitamise regulatsioon.

Lõigetes 1-3 sätestatakse, et taotlus tuleb esitada § 6 lõike 2 kohaselt teatatud tähtaja jooksul. Kõiki ühte taotlusvooru esitatud taotlusi menetletakse samal ajal.

Tähtajaks esitatud taotlus peab olema esitatud ettenähtud viisil ja vormil koos nõutud dokumentidega. Taotlemine toimub Kultuuriministeeriumi toetuste taotlemise e-keskkonna kaudu.

Kui taotluse esitamisel esineb e-keskkonnas tehniline viga ja selle tõttu ei ole võimalik taotlust tähtpäevaks esitada, loetakse taotlus siiski tähtpäevaks esitatuks, kui see on toetuse andjale saadetud tehnilise vea likvideerimise järgsel tööpäeval.

3. peatükk

Kulude abikõlblikkus ja toetuse määr

Paragrahviga 8 kehtestatakse kulude abikõlblikkuse reeglid.

Lõike 1 kohaselt on kulu abikõlblik kui ta on tegevuste elluviimiseks vajalik ja põhjendatud tekib abikõlblikkuse perioodil ning on kooskõlas nii Euroopa Liidu kui ka siseriikliku õigusega. Tegemist on kulu abikõlblikuks lugemise üldpõhimõttega. Üldjuhul on kulu abikõlblikkuse oluline tingimus ka see, et kulu peab olema toetuse saaja makstud, kuid kuna omafinantseeringusse võib kooskõlas riigiabi reeglitest tulenevate piirangutega panustada ka kolmas isik või koostööpartner, siis sellisele olukorrale on tehtud eelnõus erand. Kulu peab olema tekkinud eelnõu § 9 lõikes 2 sätestatud abikõlblikkuse perioodil, kuid ei pea olema tasutud abikõlblikkuse perioodil. Majandustehinguid (näiteks kaupade ja teenuste ost) tuleb kajastada abikõlblikkuse perioodil sõltumata sellest, millal toimub arveldamine.

Kuna eelnõu ei sisalda kõiki muude õigusaktidega reguleeritud kulu abikõlblikkuse tingimusi, siis on oluline rõhutada, et toetuse kasutamisel tuleb arvestada nii riigisiseste kui ka Euroopa Liidu toetusi reguleerivate õigusaktidega. Euroopa Liidu õiguse kooskõlas olemise tingimus seisneb näiteks selles, et kui toetuse andmine tähendab ühtlasi riigiabi andmist, tuleb kõiki toetuse taotlemisega seotud dokumente säilitada vähemalt kümme aastat. Riigisisese õiguse kooskõlas olemise tingimus seisneb näiteks selles, et toetuse saaja peab järgima maksuseadustest ja riigihangete seadusest tulenevaid piiranguid.

Lõikes 2 kirjeldatakse, milliste tunnuste esinemisel loetakse kulu põhjendatuks. Kulu on põhjendatud, kui kulu on sobiv, vajalik ja tõhus ette nähtud eesmärkide ja tulemuste saavutamiseks ning tekib toetatavate tegevuste käigus. See avaldub läbi põhjendatuse nõude ehk peab olema tuvastatav põhjuslik seos, millest saab järeldada, et nimetatud kulu on tekkinud asjakohaste toetatavate tegevuste käigus.

Lõikega 3 kehtestatakse mitteabikõlblike kulude loend.

Paragrahviga 9 kehtestatakse toetatavate tegevuste abikõlblikkuse periood.

Lõike 1 kohaselt on abikõlblikkuse periood ajavahemik, millal tegevused algavad ja lõpevad ning tegevuste teostamiseks vajalikud kulud tekivad. Kui taotleja alustab tegevuste elluviimist enne, kui toetuse andja on teinud taotluse kohta otsuse, peab ta arvestama riskiga, et toetuse

andja jätab taotluse rahuldamata ja taotleja peab tegevuste elluviimisega seotud ja juba tehtud kulud täies mahus ise hüvitama.

Lõike 2 kohaselt ei saa abikõlblikkuse periood alata varem kui taotlusvooru väljakuulutamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist ning see ei või olla pikem kui taotlusvooru väljakuulutamisele järgneva kalendriaasta 31. detsember muusikakollektiivist toetuse saajal ning taotlusvooru väljakuulutamisele ülejärgneva kalendriaasta 1. veebruar kontserdikorraldajast toetuse saajal.

Lõike 3 kohaselt loeb toetuse andja tegevused lõppenuks pärast aruande kinnitamist toetuse andja poolt. Toetuse saajat teavitatakse sellest e-keskkonna kaudu.

Paragrahviga 10 kehtestatakse toetuse piirsummad ja osakaalud ning omafinantseeringu suhtes kehtivad nõuded.

Taotletava toetuse minimaalne ja maksimaalne summa ja toetuse osakaal sõltub tegevuste sisust. Omafinantseeringu määr kehtestatakse, kuna see aitab taotletavat tegevust muuta taotleja jaoks n-ö enda omaks, tagab motivatsiooni, ning seega ollakse hoolikam ka tegevuste elluviimisel. Ühtlasi tuleb toetuse maksimaalse summa ja osakaalu määratlemisel lähtuda riigiabile kohalduvatest nõuetest kui tegemist on riigiabi andmisega ning eelkõige on siin silmas peetud grupierandi määruses toodud abi osakaale.

Lõike 1 kohaselt on taotletava toetuse minimaalne summa 5000 eurot ja maksimaalne summa 60000 eurot taotluse kohta.

Lõike 2 kohaselt on toetuse maksimaalne osakaal 80% abikõlblikest kuludest. Tegevused võivad sisaldada ka mitteabikõlblikke kulusid, kuid neid toetusest ei kaeta ning omafinantseeringu osakaalu arvutamisel arvesse ei võeta.

Lõike 3 kohaselt peab toetuse saaja omafinantseeringu ulatus olema vähemalt 20%. Omafinantseering peab katma abikõlblikest kuludest osa, mida toetusest ei hüvitata. Omafinantseeringusse panustamine tähendab seda, et see osa toetuse saaja abikõlblikest kuludest, mida toetuse andja toetusest ei kompenseeri, jääb toetuse saaja enda kanda.

Omafinantseeringu peab tagama toetuse saaja ise või kolmas isik või koostööpartner, kes ei ole nö avaliku sektori asutus.

4. peatükk

Taotluse menetlemine

Paragrahviga 11 kehtestatakse taotluse menetlemise kord.

Lõikes 1 sätestatakse, et toetuse andja menetleb taotlust kuni 60 tööpäeva taotlusvooru sulgemisest arvates. Haldusmenetluse seaduse § 41 järgi tuleb haldusorganil juhul, kui tal ei ole võimalik haldusakti anda või toimingut sooritada ettenähtud aja jooksul, teha viivituseta teatavaks tõenäoline aeg ning näidata tähtajast mittekinnipidamise põhjus.

Lõike 2 kohaselt jäetakse taotlus läbi vaatamata, kui seda ei ole tähtajaks esitatud ja ka juhul, kui taotleja taotleb toetust, mis kvalifitseerub vähese tähtsusega abiks, kuid tal on vähese

tähtsusega abi piirmäär täis. Kui taotlus esitatakse tähtajaks, kuid vähese tähtsusega abi piirmäär on täis, on see alus jätta taotlus läbi vaatamata.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse andja taotluse esitamise tähtaja ennistada. Tähtaega võib ennistada toetuse andja omal initsiatiivil või taotleja taotlusel. Mõlemal juhul peab ennistamiseks olema mõjuv põhjus.

Lõigete 4 ja 5 kohaselt võib toetuse andja juhul, kui taotluse läbi vaatamise käigus selgub, et taotlus ei ole piisavalt selge või selles esinevad puudused, küsida taotlejalt selgitusi ja lisadokumente taotluses esitatud andmete kohta või nõuda taotluse täiendamist või muutmist. Taotlejale edastatakse e-keskkonna kaudu vastavasisuline teade, milles on kirjeldatud asjaolud, mis vajavad täiendavat selgitamist, täiendamist või lisateavet, ning märgitud tähtaeg puuduste kõrvaldamiseks. Puuduste kõrvaldamiseks võib toetuse andja anda taotlejale kuni viis tööpäeva, mil peatub eelnõu § 11 lõikes 1 toodud taotluse menetlemise aeg. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Toetuse andja jätab taotluse läbi vaatamata ja sisuliselt hindamata, kui taotleja ei ole eelnõu § 11 lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul puudusi kõrvaldanud või kui puuduste kõrvaldamise raames esitatud lisateave ei anna ikkagi alust lugeda nõue täidetuks. Vastav teavitus edastatakse taotlejale e-keskkonna kaudu kümne tööpäeva jooksul tähtaja saabumisest arvates.

Lõike 6 kohaselt on toetuse andjal õigus teha taotlejale ettepanek muuta tegevuste eelarvet ja tegevusi nii, et toetuse summa ja osakaal ei suurene ja tegevuste eesmärgid ei muutu.

Lõike 7 kohaselt saab toetuse andja tunnistada taotleja ja taotluse nõuetele vastavaks ainult juhul, kui on täidetud kõik eelnõu §-des 4 ja 5 sätestatud nõuded.

Paragrahvis 12 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud taotluste sisulist hindamist.

Lõike 1 kohaselt hindab kultuuriministri moodustatud hindamiskomisjon nõuetele vastavaks tunnistatud taotluseid. Hindamiskomisjoni kuuluvad muusikavaldkonna tunnustatud eksperdid, kes esindavad valdkonna katusorganisatsioone nagu Eesti Muusikanõukogu, Eesti Heliloojate Liit, Eesti Interpreetide Liit, samuti valikuliselt kas professionaalse muusikameedia esindajad või sõltumatud vabakutselised eksperdid. Sama ekspert võib esindada ka erinevaid katusorganisatsioone. Hindamiskomisjoni koosseisu avalikustab toetuse andja 30 kalendripäeva enne taotlusvooru avamist.

Lõikega 2 kehtestatakse kriteeriumid, mille alusel taotluseid hinnatakse. Kriteeriumite selge lahtimõtestamine, sealhulgas asjaolude kirjeldus, on oluline selleks, et taotlejale oleks arusaadav, milliseid toetatavaid tegevusi valimisel eelistatakse ja mida sealjuures hinnatakse. Samuti on läbipaistvad ja selgelt kirjeldatud kriteeriumid taotlejale abiks taotluse koostamisel ning tegevuste ja tulemuste kirjeldamisel. Ühtlasi on selgelt kirjapandud asjaolud juhendiks taotluste hindajatele ja otsuse tegijatele.

1. kriteeriumi juures hindab komisjon, kas taotluses esitatud projekti sisu vastab taotlusvooru eesmärgile. Hinnang antakse vastavalt taotluses kirjeldatud tegevustele ja projekti eesmärkidele. Komisjon hindab sealjuures ka taotletavate tulemuste saavutamise realistlikkust.
2. kriteeriumi juures hindab komisjon taotluses kirjeldatud kunstiliste plaanide professionaalsust, põhjendatust, uudsust, mitmekesisust ja mõjukust. Regionaalsuse aspektis hinnatakse kalenderplaanis viidatud sündmuste toimumise koha põhjendatust, mõju

kohalikule elanikkonnale, võimalikult laia piirkondlikku haaret, sündmusele ligipääsu ning konkurentsivõimekust teiste samas piirkonnas ja valdkonnas toimuvate sündmustega. Valdkondliku mõju puhul hinnatakse sündmuse kunstilise programmi ja läbiviimise professionaalsust võrreldes teiste sama valdkonna, žanri ja kunstiliste taotlustega sündmustega ning taotletavate tulemuste laiemat ühiskondlikku tähendust ja tulevikku suunatud mõõdet.

3. kriteeriumi juures hindab komisjon esinejate professionaalset taset nii valdkonnaüleselt kui ka oma žanri esindajana, mida kinnitavad komisjoni liikmetena valdkonna eksperdid endi kogemuste, teadmiste ja pädevuse alusel. Samuti hinnatakse selles kontekstis taotleja seniste sarnase suunitlusega tegevustega seotud varasemaid siseriiklikke ja rahvusvahelisi tunnustusi. 4. kriteeriumi juures hindab komisjon eesti professionaalsete muusikute osakaalu nii kollektiivide, solistide kui ka üksikute interpreetidena kalendriaastas nimetatud sündmustel, sh omaproduktsioonides ja rahvusvahelistes kooslustes.

5. kriteeriumi juures hindab komisjon eesti heliloojate loomingu valikut, hulka ja esiletoomist programmides, uudisteoste ja olemasolevate teoste osakaalu taotluses kirjeldatud kalendriaasta kunstilises programmis ning eesti heliloojate esindatust projekti erinevates kunstilistes tegevustes.

6. kriteeriumi juures hindab komisjon kollektiivide ja nende tugiüksuse, samuti kontserdikorraldajate professionaalsust, mis väljendub taotleja eelnevas kogemuses sarnaste projektide korraldajana; tugimeeskonna liikmete eelnevas kogemuses sarnaste projektide läbiviimises; haldusvõimekuses, mis väljendub kollektiivi ja korraldaja pikaajalises korrektses finantskäitumises, juriidilises pädevuses ja teavitustegevuste professionaalsuses, samuti meeskonna komplekteerimise ja juhtimise võimekuses. Tugistruktuuri olemasolu puhul hinnatakse mh taotluses kirjeldatud meeskonna võimekust tuua tegevustesse eritüübilisi ressursse, sh teenuse- ja kogemusepõhiseid koostööpartnereid ning kaasrahastajaid, mis tugevdab organisatsiooni tegevuste professionaalsel läbiviimisel.

7. kriteeriumi juures hindab komisjon eritüübiliste ning erinevaid ressursse pakkuvate koostööpartnerite olemasolu ning kollektiivi ja kontserdikorraldajaga kokku lepitud panust, partnerite professionaalsust, usaldusväärsust ja mõjukust omas valdkonnas. Professionaalsete partnerite olemasolu tugevdab tegevusi ja tagab erinevates aspektides oskusliku tulemuse. 8. kriteeriumi juures hindab komisjon taotleja tegevuse kestlikkuse puhul taotleja tegevuste senist kvaliteeti ja stabiilsust nii kunstilises tasemes kui ka korralduses ning uusi ja ajakohaseid erinevaid sihtrühmi kõnetavaid ideid võrreldes varasemate aastate tegevustega. Hinnatakse ka ideede ajakohasust ja nende eristumist teistest sama eesmärgiga sündmustest. 9. kriteeriumi juures hindab komisjon teavitustegevuste professionaalsust ja läbimõeldust teavituskanalite, teavitusmeetodite, sihtrühmade ja ajastuse aspektis. Teavitustegevused hõlmavad lisaks turundus- ja kommunikatsioonitegevustele projekti spetsiifikast lähtuvaid tegevusi, mis on suunatud erinevate tegevustega seotud kunstiliste eesmärkide või koostööga seotud eesmärkide täitmiseks, samuti tugistruktuuridega seotud partnerite või sihtrühmade kaasamiseks. Teavitustegevusi ja vastavat plaani arvestatakse taotluste hindamisel oluliseks informatsiooniks, sest nende kaudu teavitatakse valdkonda ja ühiskonda avalikest tegevustest, valdkonna olulistest arengutest, uuendustest, tähelepanu väärivatest loovisikutest ja kollektiividest. Teavitustegevuste plaan võib olla esitatud enda valitud formaadis, kuid peab sisaldama eesmärke, ajamõõdet, tegevuste ja kanalite loetelu ning koostööpartnereid omavahelistes seostes.

10. kriteeriumi juures hindab komisjon taotluses esitatud eelarve realistlikkust ja kuluartiklite põhjendatust lähtuvalt kirjeldatud tegevustest, kaasfinantseeringu struktuurist ja omafinantseeringu määrast kogu eelarves kooskõlas riigiabi reeglitega.

11. kriteeriumi juures hindab komisjon muusikakollektiivist taotleja kalendriliselt esitatud tegevusplaani, mis sisaldab informatsiooni kontsertidest, haridusprojektidest, salvestusperioodist, koostööprojektidest, rahvusvahelistest projektidest, samuti erinevatele publikusihtrühmadele, sh regionaalsetele sihtrühmadele ning noortele suunatud tegevusi, lisaks nii olemasolevatele kui ka (uutele) eratoetajatele ning koostööpartneritele suunatud tegevusi.
12. kriteeriumi juures hindab komisjon kas muusikakollektiivil on komisjonile esitamiseks vähemalt ühe heliteose kvaliteetne salvestus, mis demonstreerib kollektiivi tehnilist võimekust ja kunstilise tõlgenduse selgust ja mis on salvestatud viimase kahe tegutsemisaasta jooksul.
13. kriteeriumi juures hindab komisjon kontserdikorraldajast taotleja kalendriliselt esitatud tegevusplaani, mis eristab eritüübilised tegevused, nt regulaarse kontserdihooaja, festivali(d), kollektiivi tegevuskava jm avalikkusele suunatud ettevõtmised. Tegevusplaan hõlmab kontserdikorraldusega seotud tegevused, sh üksik- ja koostööprojektid, kontserdisarjad, festivalid, haridusprogrammid jm, läbiviidud iseseisvate kontserdiproduktsioonide ja Tallinnast väljaspool toimuvate kontsertide osakaalu hooajas, erinevatele kuulajasihtrühmadele suunatud tegevusi ehk publikuprogrammi olemasolu ja teostatavust. Komisjon hindab publiku hulga ning piletimüügi prognoosi pädevust, arvestades sündmuse kunstilist kvaliteeti, teavitustegevuste plaani ning sündmuse toimumise paikade mahutavust.

Lõike 3 kohaselt kaasatakse hindamisse vajadusel hääleõiguseta eksperte. Ekspert lähtub hinnangute andmisel kehtestatud kriteeriumitest. Taotlust hinnanud eksperdi andmeid taotlejale ja toetuse saajale ei avalikustata.

Lõike 4 kohaselt peavad hindamiskomisjoni liikmed ja eksperdid kooskõlas korruptsioonivastase seaduse ja haldusmenetluse seadusega kinnitama oma erapooletust ja sõltumatust. Erapooletuse nõue rakendub kõikidele hindajatele. Seotuse olemasolul tuleb hindajal end taandada haldusmenetluse seaduse § 10 korras. Taandamise korral tehakse vastav märge hindamiskomisjoni protokolli. Erapooletuse ja sõltumatuse kinnitamine hinnatavatest taotlustest ei tähenda tingimata kirjalikku kinnitamist.

Lõikega 5 nähakse ette, kellele teeb hindamiskomisjon ettepaneku otsuse tegemiseks.

Paragrahvis 13 nähakse ette taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise tingimused ja kord ning üldised alused.

Lõikes 1 sätestatakse, kes teeb taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise otsuse.

Lõike 2 kohaselt rahuldatakse taotlus juhul, kui taotleja ja taotlus vastavad eelnõus nimetatud nõuetele ning taotlus kuulub hindamiskomisjoni hindamistulemuse põhjal rahuldamisele.

Lõike 3 kohaselt võib taotluse rahuldada osaliselt. Osaline rahuldamine tähendab, et mõnda algse taotluse põhiesemeks olevat asjaolu, näiteks toetuse summat, tegevusi ja tulemusi, ei toetata algses taotluses nimetatud ulatuses või kujul. Osaline taotluse rahuldamise otsus tehakse taotlejaga eelnevalt kooskõlastatult ning selles fikseeritakse, millises ulatuses taotlus rahuldatakse.

Muutmisettepanek on põhjendatud näiteks juhul, kui taotluses toodud tegevused pole taotletavas mahus sobivad, vajalikud või piisavalt tõhusad ning kui taotluses nimetatud

asjaolu muutmise tulemusel on tegevuste mõju meetme või selle tegevuse tulemusse põhjendatum. Muutmisettepanek võib olla ajendatud ka asjaolust, et taotluste rahuldamiseks kavandatud eelarve ei võimalda taotletud toetuse summat täielikult katta. Sellisel juhul pakutakse taotlejale võimalust kaaluda, kas ta on nõus viima tegevusi ellu ka väiksema toetussummaga või vajadusel taotlust muutma. Muudatusettepaneku tegemisel on toetuse andjal kohustus taotleja ära kuulata. Juhul kui taotleja on nõus tegevusi muutma, tuleb toetuse andjal veenduda, et muudetud taotlus vastab nõuetele ja kriteeriumidele. Selleks võib olla vajalik veelkord kontrollida taotluse nõuetele vastavust ning muudetud mahus taotlust. Kui taotleja ei ole nõus tegevusi muutma ehk kokkulepet ei saavutata, jäetakse taotlus rahuldamata.

Lõike 4 kohaselt võib taotluse rahuldada ka kõrvaltingimusega. Juhul kui mõni nõue ei ole taotluse menetlemise ajal täidetud ja selle mittetäidetus ei takista taotluse menetlemist ning kui on tõenäoline, et see nõue on mõistliku aja jooksul ja igal juhul enne tegevuste lõpetamist täidetav, võib taotluse rahuldada kõrvaltingimusega. Kõrvaltingimuse seadmisel näeb toetuse andja ette, mida toetuse saaja peab tegema või milline asjaolu peab olema tõendatud ja millise aja jooksul. Nõuetekohase kõrvaltingimuse saabumisel lisatakse sellekohane teave taotluse rahuldamise otsuse juurde.

Kui taotluse rahuldamise otsus on tingimuslik, menetletakse taotlust tavalises korras. Erisus on vaid selles, et toetust ei või välja maksta enne kõrvaltingimuse saabumist või täitmist.

Lõike 5 kohaselt ei teki toetuse saajal taotluse kõrvaltingimusega rahuldamise otsuse põhjal õigust toetuse maksele. Makseid saab teha siis, kui toetuse saaja on esitanud toetuse andjale teabe tingimuse saabumise või täitmise kohta. Toetuse saaja ei pea vastavasisulist teavet esitama juhul, kui toetuse andja saab selle ise tuvastada.

Lõike 6 kohaselt tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui taotleja ja/või taotlus ei vasta kas või ühele eelnõus sätestatud nõudele, kui taotleja mõjutab taotluse menetlemist pettuse või ähvardusega või muul õigusvastasel viisil, taotleja ei võimalda teha taotluse nõuetele vastavuse kontrolli, taotlus ei kuulu hindamistulemuse põhjal rahuldamisele, taotlusvooru eelarve mahu tõttu ei ole võimalik tegevusi toetada või taotleja ei ole nõus taotluse osalise rahuldamise ettepanekuga toetuse vähendamise või kavandatud toetatavate tegevuste muutmise kohta.

Lõike 7 kohaselt võib toetuse andja jätta taotluse rahuldamata ka siis, kui taotluses esitatud ja taotluse menetlemisel kogutud teavet tervikuna hinnates ilmneb, et eesmärgid on saavutatavad ilma toetuseta. Näiteks võib menetlemise käigus kogutud lisateabe põhjal selguda, et taotlejal on võimalik tegevusi ellu viia ja samad eesmärgid saavutada alternatiivsete rahaliste vahenditega või oleks taotleja teostanud tegevusi ka ilma toetuseta.

Lõike 8 kohaselt saadetakse taotlejale tema kohta tehtud otsus e-keskkonna kaudu.

Paragrahviga 14 sätestatakse taotleja/toetuse saaja ärakuulamisega seotud regulatsioon.

Taotlejale antakse haldusmenetluse seaduse § 40 tähenduses ärakuulamisõigus. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et puudutatud isikul oleks võimalik enda arvamust asjassepuutuvas küsimuses piisavalt selgitada ja vajadusel võtta seisukoht dokumentide suhtes, mille haldusorgan on tema asja menetlemisel esitanud.

Lõigetega 1-3 nimetatakse, millisel juhul tuleb, arvestades eelnõu kohaseid menetlustermineid, enne otsuse tegemist anda taotlejale ja toetuse saajale võimalus esitada selgitused otsuse põhimotiividele ja põhjendustele. Ära ei kuulata, kui haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkti 4 kohaselt tehakse otsus toetuse saaja või taotleja kasuks ja ka näiteks juhul kui taotlusvooru taotluse esitanud taotlejate arv on suurem kui 50. Lõike 1 punktis 2 korratakse üle sisuliselt haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkt 2, mille kohaselt võib menetlusosalise jätta ära kuulamata, kui andmetest, mida menetlusosaline on taotluses või seletuses esitanud, ei kalduta kõrvale ning puudub vajadus lisaandmete saamiseks. Nimelt, kui taotluse rahuldamata jätmise otsus põhineb vaid toetuse taotluses ja selle menetlemisel puuduste kõrvaldamise raames esitatud andmetel, siis sellise korra läbi saab öelda, et taotleja on ära kuulatud.

5. peatükk

Taotluse rahuldamise otsuse muutmine ja kehtetuks tunnistamine

Paragrahviga 15 sätestatakse taotluse rahuldamise otsuse muutmisega seonduvad tingimused. Lõikes 1 sätestatakse, millistel tingimustel saab taotluse rahuldamise otsust muuta ja kelle algatusel.

Toetuse andja peab iga teavet hindama, sest olenemata toetuse saaja taotluse sõnastusest võib teave olla käsitletav sisuliselt taotluse rahuldamise otsuse muutmise avalduse või teatena. Kui sisuliselt on tegemist olukorraga, kus otsust peaks muutma otsusega, tuleb toetuse andjal otsustada, kas seda teha või mitte. Muutmine toimub reeglina toetuse saaja algatusel, näiteks juhul, kui toetuse saaja peab möödapääsmatuks muuta toetatavat tegevust või selle ulatust või jäetakse tegevus ära või lisatakse täiendav tegevus, abikõlblike kulude kogumahtu või toetuse osakaalu abikõlblikest kuludest. Muutmise võimaldamine on sobiv ja vajalik, sest toetuse taotlemisel ei pruugita kõiki tulemuse saavutamiseks vajaminevaid tegevusi või tegevuste ulatust ette näha. Seega ei ole põhjendatud nõuda algsest kavandatud tegevusplaanist detailselt ja jäigalt kinnihoidmist. Muutuda ei tohi eesmärk ja tegevustega saavutatav tulemus.

Lõike 2 kohaselt saab taotluse rahuldamise otsust muuta, kuni see ei ole kehtivust kaotanud. Haldusakt kehtib kuni haldusaktiga antud õiguse või kohustuse lõpliku realiseerimiseni. Taotluse rahuldamise otsust võib muuta kuni abikõlblikkuse perioodi lõpuni, kuid mitte pärast tegevuste lõppemist.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse andja keelduda taotluse rahuldamise otsuse muutmisest, kui muutunud asjaolude tõttu ei ole tegevused kooskõlas eelnõus sätestatud tingimustega, soovitud muudatuse korral on oodatavate tulemuste saavutamine kaheldav või tegevuste lõpetamine abikõlblikkuse perioodi jooksul ei ole tõenäoline. Sellisel juhul toetuse saaja avaldust taotluse rahuldamise otsuse muutmiseks ei rahuldata ja toetuse saajal ei ole toetuse kasutamist ette nähtud tingimustel võimalik jätkata ning taotluse rahuldamise otsus tunnistatakse täielikult või osaliselt kehtetuks.

Lõige 4 sätestab taotluse rahuldamise otsuse muutmise avalduse läbivaatamise tähtaja ja taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse jõustumise ajavahemiku. Toetuse saaja peab

viivitamatult teavitama toetuse andjat tegevuste muudatustest nende ilmnemisel kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis. Taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse võib jõustada varasema kuupäevaga kui toetuse andja vastava otsuse tegemise kuupäev, juhul, kui see aitab kaasa tegevuskava katkematule elluviimisele ja tulemuste saavutamisele. Taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse jõustumise kuupäev ei saa olla varasem kui selle muutmise avalduse toetuse andjale esitamise kuupäev.

Paragrahviga 16 kehtestatakse taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise alused.

Lõikes 1 viidatakse, millistel juhtudel taotluse rahuldamise otsus osaliselt või täielikult kehtetuks tunnistatakse. Taotluse rahuldamise otsus tunnistatakse täielikult või osaliselt kehtetuks, kui ilmneb asjaolu, mille korral taotlust ei oleks rahuldatud või taotlus oleks osaliselt rahuldatud, taotlemisel või tegevuste elluviimisel on teadlikult esitatud ebaõiget või mittetäielikku teavet või teave on jäetud teadlikult esitamata, kõrvaltingimusega taotluse rahuldamise otsuse korral kõrvaltingimus ei saabu või ei suudeta seda täita, toetuse saaja avaldust taotluse rahuldamise otsuse muutmiseks ei rahuldata ja toetuse kasutamist ei ole ette nähtud tingimustel võimalik jätkata ning toetuse saaja esitab avalduse toetuse kasutamisest loobumise kohta. Samuti tunnistatakse kogu taotluse rahuldamise otsus kehtetuks, kui see tühistatakse toetuse tagasinõudmise otsusega.

Taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel peab järgima proportsionaalsuse ja ärakuulamise nõudeid, kuid arvestusega, et taotluse rahuldamise otsus ei tohiks jääda kehtima selliselt, et see oleks vastuolus eelnõus sätestatuga. Tahtlikult valeandmete esitamise avastamisel tolerants puudub, mis tähendab, et sellise asjaolu avastamisel tuleb taotluse rahuldamise otsus kehtetuks tunnistada.

Taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise ja eelnõu § 19 kohase toetuse tagasinõudmise otsuse tegemise vahe seisneb selles, et kehtetuks tunnistatakse see siis, kui taotlust ei oleks pidanud rahuldama või pärast taotluse rahuldamise otsuse tegemist ilmneb asjaolu, mille tulemusel ei ole tegevusi võimalik või vajalik esialgu kavandatud mahus või viisil ellu viia, sealhulgas kui toetuse saaja ei taha enam toetust. Kehtetuks tunnistamisega ei ole tegemist siis, kui toetuse kasutamise tingimuste, nõuete või kohustuste rikkumise tõttu tehakse toetuse tagasinõudmise otsus. Siiski on nendel otsustel ühine tagajärg – saadavat toetust vähendatakse kuni nullini. Kui on selge, et toetust ei kasutata ära algses taotluse rahuldamise otsuses nimetatud mahus, vormistatakse pigem otsuse muutmise otsus, kuid võib vormistada ka osaliselt kehtetuks tunnistamise otsuse. Kui esialgu määratud toetus jääb eeldatavasti kasutamata, tuleks määratud toetuse summat selle võrra vähendada juba tegevuste elluviimise ajal.

Lõige 2 sätestab, et taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise tõttu tuleb õigusliku aluseta saadud toetus toetuse saajal toetuse andjale tagastada.

6. peatükk
Toetuse maksmise tingimused ja aruannete esitamine

Paragrahviga 17 sätestatakse toetuse maksmise tingimused.

Lõigetes 1 sätestatakse, et toetus makstakse toetuse saajale ettemaksena 14 tööpäeva jooksul pärast taotluse rahuldamise otsuse tegemist.

Lõikega 2 piiratakse toetuse andjal kohustuse võtmist, kui taotluse rahuldamise otsus tehakse kõrvaltingimusega. Toetus makstakse välja pärast kõrvaltingimuse saabumist või täitmist.

Paragrahviga 18 kehtestatakse toetuse kasutamisega seotud aruande esitamise põhimõtted.

Lõikes 1 sätestatakse toetuse saajale aruande esitamise kohustus. Aruande esitab toetuse saaja 30 tööpäeva jooksul abikõlblikkuse perioodi lõppemisest arvates.

Lõigetes 2 sätestatakse toetuse andjale aruande menetlustähtaeg.

Lõikega 3 antakse toetuse saajale võimalus aruande esitamise tähtaega põhjendatud juhtudel avalduse alusel pikendada. Pikendada saab aruande esitamise tähtaega ainult siis, kui pikendamise taotlus on toetuse saaja poolt esitatud enne § 18 lõikes 1 sätestatud tähtaja saabumist.

Lõikes 4 sätestatakse, et toetuse andja võib juhul, kui aruande läbi vaatamise käigus selgub, et aruandes esinevad puudused, küsida toetuse saajalt selgitusi ja lisadokumente aruandes esitatud andmete kohta või nõuda aruande täiendamist ehk puuduste kõrvaldamist. Puuduste kõrvaldamiseks võib toetuse andja anda toetuse saajale kuni kümne tööpäeva, mil peatub eelnõu § 18 lõikes 2 toodud aruande menetlemise aeg. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Lõikes 5 sätestatakse aruande kinnitamise tingimused. Tegevused loetakse lõppenuks kui toetuse andja on kinnitanud aruande. Vastavasisuline teave saadetakse toetuse saajale ekeskkonna kaudu.

7. peatükk
Toetuse tagasinõudmine

Paragrahviga 19 reguleeritakse toetuse tagasinõudmise otsuse tegemist ja toetuse tagasimaksmist nimetatud otsuse alusel. Toetust taotledes nõustub taotleja toetuse eraldamise tingimustega, sh kohustusega maksta toetus tagasi, kui toetust on saadud mitteabikõlbliku kulu katteks või muul toetuse tagasinõudmise aluse esinemisel. Toetuse tagasinõudmise otsuse puhul on tegemist haldusmenetluse seaduse tähenduses haldusaktiga.

Lõikes 1 sätestatakse, millal tehakse otsus toetuse osalise või täieliku tagasinõudmise kohta.

Toetuse tagasinõudmise otsus tuleb teha näiteks siis, kui hüvitamiseks esitatud kulu osutub mitteabikõlblikuks. Näiteks sama kulusumma on hüvitamise aluseks juba olnud, kulu liik ei ole abikõlblik, kulu liik on abikõlblik, kuid see ei ole seotud toetatava tegevusega. Kulu võib lugeda mitteabikõlblikuks puuduste kõrvaldamiseks täiendava tähtaja andmiseta, kui on ilmselge, et puudusi kõrvaldada ei saa.

Toetuse tagasinõudmise otsus tuleb teha näiteks ka siis, kui selgub, et toetust on välja makstud mitteabikõlbliku kulu hüvitamiseks. Sellisel juhul kaalutlusõigus, kas teha toetuse

tagasinõudmise otsus või mitte, puudub. Kaalutlusõigus puudub ka juhul, kui toetuse andmine ei ole kooskõlas riigiabi ja vähese tähtsusega abi andmise regulatsiooniga.

Toetuse tagasinõudmise otsus tehakse kaalutlusõiguse alusel, kui toetuse saaja on rikkunud toetuse saaja kohustust või jätnud täitmata nõude, mis on mõjutanud või võib mõjutada kulude abikõlblikkust. Siin peetakse silmas olukorda, kus toetuse saaja ei järgi menetluskorda või ei täida kohustust või nõuet ning täitmata jätmisega kaasnevat kahjusummat ei ole võimalik üheselt võlaõigusseaduse tähenduses tuvastada. Näiteks on kahjustatud rahaliste vahendite säästliku kasutamise põhimõtet.

Kui toetuse saaja suhtes on algatatud likvideerimis- või pankrotimenetlus, ei tekita see fakt üksi veel iseenesest alust teha otsus toetus tagasi nõuda, kuid on toetuse andjale ajendiks, et hinnata, kas toetatav tegevus jääb sealjuures pooleli või toetatava tegevuse sihipärane kasutamine katkeb kohustuslikul ajaperioodil.

Lõike 2 kohaselt, ei tehta toetuse tagasinõudmise otsust kui puudus kõrvaldatakse või kohustus või nõue täidetakse või kui toetuse saaja ise avastas ja teatas toetuse andjale, et talle on hüvitatud mitteabikõlblik kulu ning tagastas selle toetuse andjale ehk täidetud on kõik toetuse vabatahtliku tagastamise tingimused.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse tagasinõudmise otsuse tegemise otsustamiseks ja vormistamiseks jätta kolme aasta pikkuse varuaja ehk toetuse tagasinõudmise otsuse võib teha kolme aasta jooksul toetuse saaja viimase kohustuse täitmise lõppemisest.

Lõige 4 teeb lõikest 3 erisuse ebaseadusliku, väärkasutatud või ühisturuga kokkusobimatu riigiabi korral. Sellisel juhu võib toetuse tagasinõudmise otsuse teha kümne aasta jooksul pärast toetuse saajale toetuse eraldamist. Ebaseaduslikuks riigiabiks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT L 248, 24.09.2015, lk 9–29), artikli 1 punktis f nimetatud abi. Riigiabi väärkasutamiseks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589 artikli 1 punktis g sätestatut. Ebaseaduslik riigiabi on uus abi, mis ei ole eraldatud kooskõlas riigiabi reeglitega. Väärkasutatud abi on abi, mida ei ole kasutatud kooskõlas toetuse andmise tingimuste ja taotluse rahuldamise otsusega.

Lõike 5 kohaselt tuleb toetus tagastada toetuse tagasinõudmise otsuse kehtima hakkamise päevast arvestades 60 kalendripäeva jooksul. Toetuse tagasinõudmise otsus kui haldusakt hakkab haldusmenetluse seaduse § 61 lõike 1 järgi kehtima alates selle teatavaks tegemisest või kättetoimetamisest koostoimes haldusmenetluse seaduse § 62 lõike 2 punktiga 2, mille kohaselt tuleb haldusakt teha menetlusosalisele kättetoimetamisega teatavaks, kui varasem haldusakt tunnistatakse kehtetuks või seda muudetakse.

Toetuse saaja peab toetuse tagasi maksma toetuse tagasinõudmise otsuses näidatud summas ja tähtajaks. Kui toetuse tagasinõudmise otsuse sisuks on kogu toetus tühistada, tuleb toetuse tagasinõudmise otsus tunnistada kehtetuks. Seda ka seetõttu, et kui määratud toetust toetuse tagasinõudmise otsuse tõttu saada ei ole, lõpevad taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel ka toetuse saaja muud kohustused, näiteks viia toetatavad tegevused lõpuni.

Enne toetuse tagasinõudmise otsuse tegemist tuleb anda toetuse saajale võimalus asjaolusid selgitada ehk ta eelnõu § 16 kohaselt ära kuulata. Sellega tagatakse, et toetuse saaja on tema suhtes käimas olevast menetlusest teadlik ning ta on saanud otsustamisel teada olevaid asjaolusid selgitada ja toetuse andja on saanud neid otsuse tegemisel arvesse võtta.

Lõike 6 kohaselt tuleb ebaseadusliku riigiabi korral toetus tagasi maksta koos intressiga toetuse väljamaksmisest arvates vastavalt Nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artikli 14 lõikele 2, mille rakendamissätted on Komisjoni määruse nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artiklites 9–11.

Toetuse saaja turupositsiooni taastamiseks tuleb toetus tagastada koos liitintressiga ehk eelneval aastal kogunenud intressilt tuleb samuti tasuda intressi, mille rakendamise nõue tuleneb Euroopa Komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 artiklist 11. Aluseks tuleb võtta toetuse maksmise ajal rakendatud Euroopa Liidu Teatajas avaldatud intressimäär. Toetust saanud toetatavate tegevuste puhul tuleb ebaseaduslik riigiabi seega tagastada liitintressiga alates päevast, kui ebaseaduslik abi maksti, ning intressi määraks tuleb võtta komisjoni riigiabi viite- ja diskontomäär. Liitintressi tuleb maksta kuni toetuse tagasimaksmiseni.

Lõike 7 kohaselt, kui toetuse andjal ei ole võimalik reaalselt rikkumise rahalise mõju suurust hinnata, võib ta kaalutlusõigusele tuginedes vähendada toetust protsentuaalselt rikkumise raskusega.

Lõigetega 8 ja 9 sätestatakse, et põhjendatud juhul võib toetuse saaja taotleda toetuse tagasimaksmise ajatamist, kui korraga maksmine seab toetuse saaja olulisel määral makseraskustesse. Toetuse saaja võib taotleda tagasinõude ajatamist kümne tööpäeva jooksul toetuse tagasinõudmise otsuse kättesaamisest arvates. Ajatamise taotluses tuleb esitada ajatamise vajaduse põhjendus ja soovitud ajatamise kava.

Lõigete 10 ja 11 kohaselt on toetuse andjal ajatamise taotluse menetluseks ette nähtud kümne tööpäeva, kuid põhjendatud juhul võib ajatamise taotluse menetlust pikendada mõistliku aja võrra, teavitades sellest toetuse saajat. Tagasimaksmise perioodi määrab toetuse andja, kuid see ei saa olla pikem kui neli kuud.

Lõike 12 kohaselt võib toetuse andja ajatamise taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsuse teha ka koos toetuse tagasinõudmise otsusega ning otsusest teavitatakse toetuse saajat e-posti teel või tähtkirjaga posti teel.

Lõike 13 kohaselt on toetuse andjal õigus tühistada toetuse osadena tagasimaksmise võimaldamise otsus ehk ajatamisotsus, kui toetuse saaja ei pea kinni tagasimaksmise ajakavast. Toetuse saaja peab toetuse tagastama 30 kalendripäeva jooksul ajatamisotsuse kehtetuks tunnistamisest.

Lõike 14 kohaselt, kui tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi ei maksta võib toetuse andja nõuda üleantud rahalisi vahendeid tagasi haldusmenetluse seaduse § 69 lõike 1 ja võlaõigusseaduse § 1028 alusel (alusetu rikastumise sätete alusel). See tähendab, et toetuse tagasinõudmise otsus on täidetav üksnes tsiviilkohtu kaudu.

8. peatükk
Toetuse saaja ning toetuse andja õigused ja kohustused

Paragrahviga 20 kehtestatakse toetuse saaja kohustused, mis rakenduvad alates taotluse rahuldamise otsuse jõustumisest.

Toetuse saaja peab tagama eelnõus sätestatud kohustuste täitmise ja eduka elluviimise taotluse rahuldamise otsuses ja eelnõus fikseeritud tähtaegade ja tingimuste kohaselt. Toetuse saaja kohustuste tagamine tähendab seda, et kohustus peab olema täidetud tema enda poolt.

Punkti 1 kohaselt peab toetuse saaja viima tegevused ellu heaks kiidetud taotluse kohaselt ehk seal nimetatud eesmärkidel kavandatud tegevuste abil ning saavutama tema enda kavandatud tulemused. Eesmärgid ja tulemused ning nende saavutamiseks kavandatavad tegevused peavad olema kooskõlas eelnõus määratletud võimalustega.

Punkti 2 kohaselt peab toetuse saaja tagama omafinantseeringu ette nähtud ulatuses ja nõutud korras. Toetuse saamisel on eeldus panustada kohustuslikus ulatuses ja viisil omafinantseeringusse ehk nõutud osas abikõlblike kulude tasumise tõendatus.

Punkti 3 kohaselt on toetuse saajal kohustus, mis hõlmab üldist korrektsust teabe ja aruannete esitamisel, sealhulgas ette nähtud vorminõuete järgimist, arusaadavate selgituste andmist, õigete andmete ja nõutud dokumentide tähtaegset esitamist. Nimetatud nõue hõlmab ka seda, et kulu ja maksmist tõendavad dokumendid peavad vastama raamatupidamisarvestuses kehtivatele nõuetele.

Punkti 4 kohaselt peab toetuse saaja järgima teenuste ostmisel riigihangete seaduse põhimõtteid ka siis, kui ta ei ole hankija riigihangete seaduse tähenduses. Kui toetuse saaja ei ole hankija riigihangete seaduse tähenduses, peab ta tõendama, et ostu maksumuse kujunemisel on järgitud riigihangete seaduse §-s 3 sätestatud nõudeid. Riigihangete seaduse tähenduses mittehankijate kohustust ühtlustatakse riigihangete seaduse tähenduses hankijate kohustusega, sest mõlemal juhul on tegemist avaliku ressursi kasutamisega. Toetuse saaja peab võtma vähemalt kaks võrreldavat hinnapakkumist tehingute puhul, mille maksumus on ilma käibemaksuta võrdne 5000 euroga või ületab seda.

Punkti 5 kohaselt tuleb toetuse saajal järgida riigiabi reegleid, kui toetuse näol on tegemist sellise abi saamisega. Nimetatud reeglitest tuleneva kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise, kuna tegemist oleks toetuse kasutamisega seotud Euroopa Liidu õigusaktide, sealhulgas Euroopa Liidu huvide rikkumisega.

Punktide 6 ja 7 kohaselt on toetuse saajal kohustus säilitada kulu abikõlblikkust tõendavad dokumendid ja muud tõendid raamatupidamisseaduses kehtestatud tingimuste kohaselt. Sellist kohustust tuleb rakendada niiviisi, et kui muust seadusest või näiteks Euroopa Liidu riigiabi reeglitest tuleneb siiski pikem dokumentide või andmete säilitamise kohustus, siis tuleb järgida pikemaid tähtaegu.

Punkti 8 ja 9 kohaselt peab toetuse saaja aitama kaasa toetuse andja kontrollitegevusele, sest eelkõige on toetuse saaja kohustatud tõendama kulude abikõlblikkust ning esitatud teabe õigsust või paikapidavust, sh peab toetuse saaja esitama asjakohased raamatupidamis- ja pangadokumendid, lepingud ja juhtimisotsused, et veenda toetuse andjat, et tegemist ei ole pettuse ega topeltfinantseerimisega ning täiendavat tuluallikat ei ole tekkinud. Nimetatud kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise eelkõige seetõttu, et kulu abikõlblikkuses või kohustuste täitmises ei saa veenduda.

Punkti 10 kohaselt peab toetuse saaja tagama, et lähtutakse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttest, mida tuleb rakendada ka finantsandmete kajastamisel. Finantsandmed, st kulud ja nende maksumus peavad olema üheselt eristatavad, sealjuures see, millised neist on käsitletavad abikõlblikena. Nimetatud kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse tagasinõudmise otsuse, kuna võib tekkida kahtlus, et kogu tegevustega seotud finantsteave ei ole tuvastatav ehk ei ole usaldusväärne.

Punkti 11 kohaselt peab toetuse saaja teavitama viivitamata kirjalikult toetuse andjat taotluses esitatud või tegevuste elluviimisega seotud andmete muutumisest. Toetuse andja hindab saadud teabe alusel, kas tegevuste rakendamistingimused või toetuse andmise eeldused on endised või vajab taotluse rahuldamise otsus muutmist. Toetuse saaja peab taotlema nõusolekut toetuse kasutamise tingimuste, sealhulgas tegevuste, tulemuste, eelarve ja tähtaegade muutmiseks, kui muudatus eeldab taotluse rahuldamise otsuse muutmist.

Punkti 12 ja 13 kohaselt peab toetuse saaja tagastama koos aruandega toetuse kasutamata jäägi ja toetuse tagasinõudmise otsuse kohase toetuse.

Paragrahviga 21 kehtestatakse toetuse saaja õigused.

Punkti 1 kohaselt on toetuse saajal õigus saada toetuse andjalt teavet ja nõuandeid, mis on seotud toetuse kasutamist puudutavates õigusaktides sätestatud nõuete ja toetuse saaja kohustustega. Toetuse saaja võib pöörduda toetuse andja poole saamaks juhiseid tegevuste nõuetekohaseks elluviimiseks, sealhulgas eelhinnangut kavandatavatele muudatustele, selgitusi kulude abikõlblikkuse ja muude eelnõus sätestatud tingimuste kohta jms.

Punkti 2 kohaselt on toetuse saajal õigus esitada eelnõu § 14 kohaselt oma seisukohad. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et puudutatud isikul oleks võimalik oma arvamust asjassepuutuvas küsimuses piisavalt selgitada ja vajadusel võtta seisukoht haldusorgani poolt tema asja menetlemisel esitatud dokumentide suhtes.

Punkti 3 kohaselt on toetuse saajal õigus tutvuda tema kohta koostatud dokumendis sisalduva või sellega lahutamatult seotud teabega. Üle korratakse toetuse saaja õigus tutvuda dokumendis tema kohta käiva teabega, saada väljavõtteid, kui dokument sisaldab andmeid, millele juurdepääs on piiratud. Avalikustamisele ei kuulu teave, mis võimaldab seostada, millise hinnangu andis toetuse andja konkreetne ametnik või töötaja või kaasatud hindaja. Hindaja kaitse on oluline, et tagada julgelt antud hinnang ning selleks, et seda ei oleks võimalik seostada konkreetse hindajaga ja viia minimaalseks hindamisjärgne hinnangute andmine hindajale endale.

Punktis 4 rõhutatakse üle toetuse saaja õigus toetusest igal ajal loobuda ja toetus tagastada.

Paragrahviga 22 kehtestatakse toetuse andja kohustused.

Toetuse andja peamine ülesanne on valida rahastamiseks sobilikud tegevused, sealhulgas menetleda taotlused ning maksta rahuldatud taotluse alusel toetust, kontrollida kulude abikõlblikkust ja teha vajadusel toetuse tagasinõudmise otsus.

Punktiga 1 kehtestatakse toetuse andjale kohustus järgida eelnõus sätestatud menetlus ja otsuste teatavaks tegemise tähtaegu.

Punktiga 2 kehtestatakse toetuse andjale kohustus järgida riigiabi või vähese tähtsusega abi andmise korral konkurentsiseaduse 6. peatükist tulenevaid kohustusi. Nimetatud peatükk kehtestab siseriiklikult riigiabi andmise reeglid ja sätestab, mida tuleb abi andjal teha vähese tähtsusega abi või grupierandiga hõlmatud riigiabi andmisel.

Punkti 3 kohaselt on toetuse andjal kohustus säilitada kulu abikõlblikkust tõendavad dokumendid ja muud tõendid kümme aastat taotluse rahuldamise otsuse tegemisest.

Punktide 4-7 kohaselt on toetuse andjal kohustus teostada tegevuste elluviimise üle kontrolli, sealhulgas vaatama läbi aruandeid ning kehtestama asjakohased juhendmaterjalid ja tegema need taotlejale/toetuse saajale kättesaadavaks. Toetuse andja peab, kas omal või toetuse saaja algatusel, selgitama toetuse andmist ja kasutamist puudutavaid reegleid ning teavitama toetuse saajat viivitamatult reeglites toimunud muudatustest.

Paragrahviga 23 kehtestatakse toetuse andja õigused.

Punktidega 1-2 sätestatakse toetuse andja õigused kontrollida tegevuste elluviimist ning nõuda asjakohaste täiendavate andmete esitamist. Ühtlasi antakse toetuse andjale õigus teha abikõlblike kulude kontrolli toetuse saaja juures kohapeal. Kohapealse kontrolli käigus saab tuvastada toetuse saaja kohustuste täitmist, sealhulgas tegevuste toimumist ja edenemist ehk toetuse andmise aluseks olevate tulemuste saavutamist, kulude ja tulude kohta eraldi arvepidamise olemasolu ning tehingute kajastamist raamatupidamises. Kohapealse kontrolli käigus kontrollitakse ka toetuse andjale abikõlblike kulude kohta esitatud dokumentide vastavust originaalile.

Punktide 3-8 kohaselt on toetuse andjal õigus keelduda toetuse maksmisest, kui toetuse saaja majanduslik olukord on halvenenud või kui tal on tekkinud maksu- või maksevõlg riigi ees, tunnistada taotluse rahuldamise otsus või selle osa kehtetuks ning teha toetuse tagasinõudmise otsus (sisuliselt toetuse vähendamise või tühistamise otsuseid) ning teha teisi eelnõus sätestatud otsuseid.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu vähese tähtsusega abi ja grupierandiga hõlmatud riigiabi puudutavad sätted on Euroopa Liidu vastava regulatsiooniga kooskõlas.

4. Eelnõu mõju

Muusikafestivalide ja suursündmuste toetamist on kuni eelnõu jõustumiseni rakendatud kultuuriministri käskkirjade alusel. Kuna alates 17. juulist 2017. aastal kehtima hakanud

riigieelarve seaduse § 53[1] näeb ette volitusnormi riigisisese toetusprogrammi tingimuste ja korra kehtestamiseks ministri määrusega, sätestatakse nimetatud toetuse andmise kord määrusega. Tingimused, rakendaja ja sihtrühm jääb määruse vastuvõtmisel samaks. Samaks jäävad ka toetatavad tegevused.

Mõju muudele valdkondadele ega ebasoovitavaid mõjusid ei kaasne.

5. Eelnõu rakendamiseks vajalikud kulutused

Eelnõu alusel toetuse andmist rahastatakse riigieelarvest ja iga-aastane eelarve kinnitatakse Kultuuriministeeriumi valitsemisala eelarve käskkirjaga. Viimase aasta taotlusvooru eelarve oli 400000 eurot.

Eelnõu rakendamisega täiendavaid kulusid ei kaasne.

6. Eelnõu rakendamine ja jõustumine

Eelnõu jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine ja huvigruppide kaasamine

Eelnõu on kooskõlastatud eelnõude infosüsteemi EIS kaudu Rahandusministeeriumiga ja eelnõu kohta on arvamust küsitud Eesti Muusikanõukogult.